การตรวจข้อสอบอัตนัยภาษาไทยอัตโนมัติด้วยเทคนิคการวัดความคล้ายคลึง ของเอกสาร

บุญโชค ป้ายงูเหลือม 1 และ ธีรพงษ์ สังข์ศรี 2

^{1, 2}โปรแกรมวิชาวิทยาการสารสนเทศ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา นครราชสีมา Emails: p-boy_po@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบต้นแบบสำหรับการ ตรวจข้อสอบอัตนัยภาษาไทยแบบอัตโนมัติโดยการประยุกต์ใช้ เทคนิคการวัดความคล้ายคลึงกันของเอกสารแบบเชิงมุมโคไซน์ (Cosine Similarity Measure) ขั้นตอนการดำเนินงาน ประกอบด้วยทั้งหมด 4 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนการเก็บรวบรวม ข้อมูลโดยข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลเอกสารการสอบ ขั้นตอนการจัดเตรียมข้อมูลโดยใช้เทคนิคทางด้านการประมวลผล ภาษาธรรมชาติ ขั้นตอนการวัดความคล้ายคลึงกันของเอกสารจะ ใช้เทคนิคการวัดความคล้ายคลึงกันของเอกสารจะ ใช้เทคนิคการวัดความคล้ายคลึงกันเชิงมุมโคไซน์ระหว่างสอง เอกสารด้วยการให้ค่าน้ำหน้กเชิงความถี่ และขั้นตอนสุดท้ายเป็น ส่วนการพัฒนาระบบต้นแบบการตรวจข้อสอบอัตนัยภาษาไทย แบบอัตโนมัติด้วยภาษาจาวาในรูปแบบการทำงานแบบผ่าน เครือข่ายคอมพิวเตอร์ ผลการทดลองพบว่าค่าความถูกต้องใน การตรวจข้อสอบอัตนัยเท่ากับร้อยละ 69 และผลประเมินความ พึงพอใจการใช้งานระบบอยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92)

Abstract

This research aims to develop a prototype system of Thai essay scoring system using a similarity technique, Cosine similarity measurement. A data is the document of computer examination and so a natural language processing used in a data preparation step. For the similarity measuring step, a cosine similarity technique is used to do between two documents with the frequency weighting. And the last step is to develop the prototype of a Thai essay scoring system using a java language that works on a computer network. The accuracy of scoring is 69 percentage and the overall result of the satisfaction rating of this system is at a good level (3.92).

คำสำคัญ— ความคล้ายคลึงกันเอกสาร แบบจำลองเวกเตอร์

1. บทนำ

การศึกษาในปัจจุบัน ในระดับอุดมศึกษามีการวัดและ ประเมินผลการ เรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐานคุณ วุฒิ ระดับอุดมศึกษา การประกันคุณภาพบัณฑิต (TQF) 5 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านคุณธรรมจริธรรม (2) ด้านความรู้ (3) ด้านทักษะทาง ปัญญา (4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ (5) ด้านทักษะวิเคราะห์ตัวเลข การสื่อสาร และการ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ของนักศึกษาให้ได้ตรงตามกรอบการประกันคุณภาพบัณฑิต ด้าน ทักษะทางปัญญาซึ่งสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้ด้วยข้อสอบแบบ อัตนัยที่วัดความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์และความ เข้าใจในแนวคิด หลักการ ทฤษฎี ดังนั้นข้อสอบอัตนัยจึงมี บทบาทมากในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาใน ด้านทักษะทางปัญญามากกว่าข้อสอบแบบปรนัยหรือตัวเลือก

การใช้ข้อสอบอัตนัยในระดับอุดมศึษามีน้อยกว่าข้อสอบ ปรนัยที่สามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทาง ปัญญาของนักศึกษาได้น้อยกว่าข้อสอบอัตนัย เนื่องจากมีปัญหา บางประการในการดำเนินการได้แก่ ต้องใช้เวลาในการตรวจมาก ถ้าจำนวนชุดคำตอบมีมากและการตรวจอาจเกิดการเอนเอียง เนื่องจากผู้ตรวจมีอารมณ์และความรู้สึกต่างๆ ต่อผู้เรียนเข้ามา เกี่ยวข้อง โดยได้มีผลงานวิจัยต่างๆ เกี่ยวเนื่องดังต่อไปนี้ เช่น งานวิจัยของสมมาตร อังคเศรณีกุล ได้นำเทคนิคด้านการเรียนรู้ ของเครื่องจักร ด้วยอัลกอริทึมแบบมีผู้สอน คือ อัลกอริทึม K-NN ในการตรวจข้อสอบอัตนัยภาษาไทยแบบอัตโนมัติ ตัวอย่าง งานวิจัยดังกล่าวมีจุดที่น่าสนใจในการตรวจข้อสอบอัตนัย ภาษาไทยแบบอัตโนมัติซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ในการประยุกต์ใช้เทคนิค Cosine Similarity Measurement อีกทั้งข้อสอบอัตนัยมี ลักษณะเป็นเอกสารแบบไม่มีโครงสร้างจึงมีความยากในการ นำมาวิเคราะห์ความคล้ายคลึง เช่น งานวิจัยของวราภรณ์ [3] ได้ นำเสนอการสกัดสารสนเทศจากเอกสารโครงงานซึ่งเป็นเอกสาร แบบไม่มีโครงสร้างที่มีการประยุกต์ใช้เทคนิคทางด้านการ ประมวลผลภาษาธรรมชาติเข้ามาช่วย เพื่อทำโครงงานชิ้นนี้

จากปัญหาที่กล่าวมานี้ โครงงานชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาระบบต้นแบบสำหรับการตรวจข้อสอบอัตนัยภาษาไทย แบบอัตโนมัติโดยใช้เทคนิคความคล้ายคลึงกันของเอกสารด้วย คอมพิวเตอร์ขึ้น เพื่อช่วยสนับสนุนให้อาจารย์วัดและประเมิน ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนด้วยข้อสอบอัตนัยมากขึ้น โดย ระบบต้นแบบสามารถให้ผู้สอนสร้างรายวิชาและข้อสอบขึ้นได้ และผู้เรียนหรือนักศึกษาในแต่ละรายวิชาสามารถเข้าไปทำ ข้อสอบผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ได้โดยตรงพร้อมกันทุก คน นอกจากนั้นระบบสามารถเลือกระดับการให้คะแนนได้ผ่านการ จัดการของระบบอีกด้วย

2. ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยชิ้นนี้ได้มีการศึกษาในส่วนของทฤษฎีและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1. ข้อสอบอัตนัย

ข้อสอบอัตนัยเป็นการเขียนคำถามโดยกำหนดเป็นสถานการณ์ หรือปัญหาในรูปใดรูปหนึ่ง เพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงความรู้ ความ เข้าใจ ความคิดเห็น ได้อย่างไม่จำกัดคำตอบของข้อสอบอัตนัยมี ลักษณะ และปริมาณไม่แน่นอน การตอบข้อสอบอัตนัยจึงต้องจัด ระเบียบคำตอบภายในเวลาที่กำหนด

2.1.1. ข้อสอบอัตนัยสามารถแบ่งประเภทได้สองประเภท คือ แบบไม่จำกัดคำตอบหรือหรือแบบขยายความ โดยให้ผู้ตอบแสดง ความคิดเห็น อย่างอิสระ สามารถวัดสมรรถภาพด้านความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์ ทัศนคติ การประเมินค่าได้อย่าง กว้างขวาง ข้อสอบแบบนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการ รวบรวมความคิดต่าง ๆ และแบบจำกัดคำตอบ ข้อสอบแบบนี้จะถามแบบจำเพาะเจาะจง และต้องการ คำตอบ เฉพาะเรื่อง ซึ่งผู้ตอบต้องจัดเรียงความคิด ให้เป็นระเบียบ เพื่อให้ตรงประเด็น ของคำถาม เพียงสั้น ๆ

2.1.2. วิธิการตรวจให้คะแนน การตรวจให้คะแนนข้อสอบอัตนัย ที่ยอมรับกันทั่วไปแล้วมีอยู่ 2 วิธีคือ วิธีกำหนดค่าคะแนนและ วิธีการตรวจให้คะแนนแบบแบ่งกลุ่ม

2.2. วิธีการวัดความคล้ายคลึงกันของเอกสาร [2]

การวัดความคล้ายคลึงกันของเอกสารเป็นกระบวนวิธีการในการ ตรวจสอบความคล้ายคลึงกันของเอกสารสองเอกสารด้วย องค์ประกอบของคำที่อยู่ในเอกสารเป็นพื้นฐานสำคัญ โดยการวัด ความคล้ายคลึงกันของเอกสารจากความถี่ของคำสำคัญที่พบใน เอกสารเป็นการกำหนดให้เวกเตอร์แสดงถึงทุก ๆ คำสำคัญที่มีใน

เอกสาร ซึ่งเทคนิควิธีการที่ใช้ในการวัดค่าความคล้ายคลึงกันของ เอกสารมีเทคนิควิธีที่ใช้วัดค่าความคล้ายคลึงของเอกสารอยู่ 4 เทคนิคคือ Inner Product, Dice, Cosine และ Jaccard

2.2.1. วิธีการวัดค่าความคล้ายคลึงของเอกสารแบบ Inner Product เป็นวิธีการวัดค่าความคล้ายคลึงของเอกสารสอง เอกสารที่ถูกแทนที่ด้วยเวกเตอร์น้ำหนักของคำที่ปรากฏใน เอกสาร แล้วนำมาหาค่า Dot Product ของเวกเตอร์สองเอกสาร ถ้ามีค่ามากแสดงว่าเวกเตอร์มีความคล้ายคลึงกันมาก โดยมีสูตร ดังนี้

$$\sum_{k=1}^{n} w_{ik} \cdot w_{jk} \tag{1}$$

2.2.2. วิธีการวัดค่าความคล้ายคลึงของเอกสารแบบ Dice เป็น วิธีการวัดค่าความคล้ายคลึงของเอกสารสองเอกสารที่ถูกแทน ด้วยเวกเตอร์ น้ำหนัก ของคำที่ปรากฏในเอกสาร แล้วนำค่า Dot Product ของเวกเตอร์สองเอกสารมาเพิ่มค่า เป็น สองเท่าแล้ว หารด้วยผลบวกของผลรวมค่าของเวกเตอร์สองเอกสารโดยมีสูตร ดังนี้

$$\frac{2\sum_{k=1}^{n} w_{ik} \cdot w_{jk}}{\sum_{k=1}^{n} w_{ik} + \sum_{k=1}^{n} w_{ik}}$$
(2)

2.2.3 วิธีการวัดค่าความคล้ายคลึงของเอกสารแบบ Cosine เป็น วิธีการเปรียบเทียบความคล้ายคลึงของเอกสารสองเอกสาร โดย แต่ละเอกสารจะถูกแทนด้วยเวกเตอร์ซึ่งจัดเก็บค่าน้ำหนักคำแต่ ละคำในเอกสารนั้น (N-Dimensional Vector in Term Space) การเปรียบเทียบความคล้ายคลึงของเอกสารจะเปรียบเทียบโดยดู จากมุมโคไซน์ของมุมระหว่าง 2 เวกเตอร์ของเอกสาร หาก เอกสารทั้งสองเอกสารคล้ายคลึงกันมากเวกเตอร์ของเอกสารทั้ง 2 จะมีค่าโคไซน์น้อยเนื่องด้วยมุมที่ทำระหว่างกันของเวกเตอร์ เอกสารทั้งสองเกือบจะทับกัน

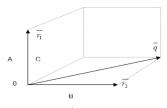
$$\frac{\sum_{k=1}^{n} w_{ik} \cdot w_{jk}}{\sqrt{\sum_{k=1}^{n} w_{jk^2} \cdot \sqrt{\sum_{k=1}^{n} w_{jk^2}}}}$$
(3)

2.2.4. วิธีการวัดค่าความคล้ายคลึงของเอกสารแบบ Jaccard เป็นวิธีการวัดค่าความคล้ายคลึงของเอกสารสองเอกสารที่ถูก แทนด้วยเวกเตอร์น้ำหนักของคำที่ปรากฏในเอกสาร แล้วนำค่า Dot Product ของเวกเตอร์สองเอกสารหารด้วยผลบวกของ ผลรวมค่าของเวกเตอร์สองเอกสารลบด้วยค่า Dot Product ของ สองเวกเตอร์ มีสูตรดังนี้

$$\frac{\sum_{k=1}^{n} w_{ik} \cdot w_{jk}}{\sum_{k=1}^{n} w_{ik} + \sum_{k=1}^{n} w_{jk} - \sum_{k=1}^{n} w_{ik} \cdot w_{jk}} \tag{4}$$

2.3. แบบจำลองเวกเตอร์สเปซ [5]

แบบจำลองปริภูมิเวกเตอร์เป็นการจัดรูปแบบของเอกสารหรือ ตัวแทนของเอกสาร (Document Representation) เพื่อให้ง่าย ต่อการนำไปประมวลผลและตีความหมายซึ่งรูปแบบจะมีลักษณะ ของการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำในเอกสารทั้งหมดด้วย เวกเตอร์ 2 มิติซึ่งคำที่ได้ต้องผ่านกระบวนการด้านประมวลผล ภาษาธรรมชาติ (Natural Language Processing) ก่อนเสมอ เช่น การตัดคำ เป็นต้น รูปแบบเช่นนี้เรียกว่าการจัดรูปแบบ แบบจำลองปริภูมิเวกเตอร์หรือรูปแบบ ของเอกสารที่ปรากฏใน ถุงของคำ (Bag of Words) รูปแบบการทำงานของแบบจำลอง ปริภูมิเวกเตอร์ โดยข้อดีของแบบจำลองปริภูมิเวกเตอร์คือการ ใช้รูปแบบคณิตศาสตร์ในการคิดจากความถี่ของคำและสามารถ จัดลำดับของเอกสารได้และสามารถใช้กับเอกสารที่มีข้อมูลมาก ๆ ได้ดี แบบจำลองเวกเตอร์เป็นการจับคู่แบบไม่เที่ยงตรง เช่นเดียวกับแบบจำลองความน่าจะเป็น (Probabilistic Model) ทำให้สามารถค้นหาแบบเป็นบางส่วน (Partial Search) ได้ ส่วน ข้อเสียของแบบจำลองปริภูมิเวกเตอร์คือแบบจำลองปริภูมิ เวกเตอร์จะไม่สนใจในความหมายของคำ วลี โครงสร้างของคำ หรือคำที่มีความหมายเหมือนกัน เพราะแบบจำลองปริภูมิ เวกเตอร์อยู่บนข้อสมมุติที่ว่าคำทุกคำไม่มีความสัมพันธ์กันซึ่งใน ความเป็นจริงคำจะมีความสัมพันธ์หรืออ้างอิงกันในเชิง ความหมาย ดังรูปที่ 1

รูปที่ 1. แบบจำลองเวกเตอร์สเปซสำหรับเอกสาร [5]

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมมาตร อังคเศรณีกุล [1] ได้เสนอเกี่ยวกับการตรวจข้อสอบ อัตนัยภาษาไทยโดยใช้ ชุดคำตอบจากลักษณะคำถามแบบปลาย ปิดความยาวคำตอบแบบสั้น ทดลองกับอัลกอริทึมการเรียนรู้ แบบมีผู้สอน คือ อัลกอริทึม K-NN ANN และ Bayesian และ อัลกอริทึมการเรียนรู้แบบไม่มีผู้สอน คือ อัลกอริทึม EM และ Cobweb โดยใช้เทคนิคการขยายคำค้น (Query Expansion) และ เทคนิค LSA ร่วมด้วยในการวิเคราะห์ผล เพื่อเปรียบเทียบ ข้อดีข้อเสีย และสรุปผลที่ได้ในอัลกอริทึม การเรียนรู้แต่ละแบบ พรเทพ จันทร์เพ็ง [2] ได้เสนอการเปรียบเทียบเทคนิคการวัด ความคล้ายคลึงของเอกสารแบบจำลองปริภูมิเวกเตอร์เพื่อการ ตรวจข้อสอบอัตนัย โดยนำหลักการของแบบจำลองปริภูมิ เวกเตอร์ (Vector Space Model) มาใช้ร่วมกับการนับ ค่าความถี่ของคำที่ปรากฏในเอกสารและการให้น้ำหนักคำ แล้ว ทำการวัดความคล้ายคลึงด้วยเทคนิควิธีการวัดความคล้ายคลึง 4 เทคนิควิธีคือการวัดความคล้ายคลึงแบบ Inner Product, Dice, Cosine และ Jaccard ของเอกสารคำตอบกับเอกสาร คำเฉลย แล้วประเมินผลหาค่าความแม่นยำของแต่ละเทคนนิควิธีโดย เปรียบเทียบค่ากับค่าความถูกต้องของผู้สอนตรวจให้คะแนนเป็น หลัก

บารมี โอสธีรกุล และธวัชชัย งามสันติวงษ์ [4] ได้เสนอเกี่ยวกับ ระบบเทียบโอนรายวิชาโดยใช้ แบบจำลองเวกเตอร์สเปซ ทำการ ทดลองกับสาขาวิชาระบบสารสนเทศและ คอมพิวเตอร์ธรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาระบบเทียบโอนรายวิชาจากการวัดความคล้ายคลึงของ รายวิชาโดยนำหลักการวัดความคล้ายคลึงเชิงมุมโคไซน์ และการ ให้ค่าน้ำหนักของคำมาใช้กับหลักการของแบบจำลองเวกเตอร์ สเปซ เพื่อวิเคราะห์วิธีการวัดความคล้ายคลึงของภาษาไทยใน การดำเนินงานประยุกต์ใช้การตัดคำและนำคำที่ได้นั้นไป เปรียบเทียบกับ Dictionary หลังจากนั้นนำคำที่มีความหมายมา เก็บไว้เพื่อเป็น Keywords ซึ่ง Model ที่นำมาใช้ในการ เปรียบเทียบ คือ Vector Space Model (VSM) เป็นการ เปรียบเทียบคำ โดยที่ไม่ต้องมีคำที่ตรงกันทั้งหมดขึ้นอยู่กับความ คล้ายคลึง และการวัดความคล้ายคลึงของเอกสารภาษาไทย แบ่ง ออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนการเตรียมคำอธิบายรายวิชาก่อนการ ประมวลผลและส่วน การประมวลผลในการวัดความคล้ายคลึง (similarity) ระหว่างคำอธิบายรายวิชาระดับ(ป.ตรี) และ คำอธิบายรายวิชาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงถ้ามีค่า ความคล้ายคลึงสูงย่อมแสดงว่ารายวิชา ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูงดังกล่าวนั้นมีโอกาสเทียบโอนหน่วยกิตกับระดับ ปริญญาตรีสูงสุด

3. ขั้นตอนการดำเนินงาน

การดำเนินงานในงานวิจัยชิ้นนี้ประกอบด้วยขั้นตอนการ ดำเนินงาน 4 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยชิ้นนี้เป็นข้อมูลการสอบรายวิชาเหมือง ข้อมูลและรายวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิกส์จำนวน 200 เอกสาร คำตอบและ 10 เอกสารเฉลย (จำนวนข้อสอบรายวิชาละ 5 ข้อ และนักศึกษาจำนวน 20 คน) โดยเป็นข้อมูลตัวอย่างจากคณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา แสดงข้อมูลตัวอย่างดังรูปที่ 2 นอกจากข้อมูลเอกสารคำตอบ และเอกสารเฉลยแล้ว จะมีการจัดเก็บข้อมูลคำพิเศษประเภทคำ หยุด (Stop-Word) เพื่อใช้สำหรับขั้นตอนการจัดเตรียมข้อมูล

ลำดับ เฉลย	ช้อความ						
	เนื่องด้วยจอภาพหรือจอมอนิเดอร์มีการแสดงผลภาพแบบ 2 มิติเท่านั้นไม่สามารถแสดงผลภาพแบบ 3 มิติได้ ดังนั้นการแสดงผลภาพ ในระบบ 3 มิติจึงต้องผ่านกระบวนการฉายภาพหรือโปรเจ็กด์ขันเพื่อแปลงภาพจากระบบ 3 มิติไห้อยู่ในระนาบแบบ 2 มิติ						
	ภาพที่อยู่บนโลก 3 มีดี จะมีการแปลงโคออดิเบต เมื่อตกลงพื้นระนาบจะเป็นภาพ 2 มีดี เพราะการฉายภาพจะเป็นภาพ 3 มีดิในได้ เพราะฉบับ Projection จึงลำดับต่อการแสลงภาพ 3 มีดิ						
	เป็นสิ่งที่ต้องคำนึงก่อนที่จะมีการสร้าง Animation ต่างๆ ก่อนเสมอ เพื่อให้ได้รูปแบบว่าจะต้องนำไปในทิศทางใดและทำอย่างไร						
	สามเหตุที่กราฟีก 3 มิติต้องมีการทำกระบวนการโปหล็ดขันเพราะว่า ต้องการทำภาพ 3 มิติไปแสดงในจอภาพได้นั้นเอง จอภาพไม่ สามารถแสดงภาพ 3 มิติได้ แสดงได้แค่ 2 มิติ จึงต้องทำโปหล็ดขัน คือ การแปลงภาพ 3 มิติให้อยู่ในรูป 2 มิติ						
4 เพื่อที่จะช่วยให้เกิดความเสมือนจริงอย่างมากและช่วยในการผลิตภาพนึ่งและภาพเคลื่อนไหว							
	ระบบ -D จะมีแสงและเงา ส่วนระบบ 2D ไม่มี คือ ระบบ 3D จะใช้แสงเข้ามาข่วยเพิ่มมีดิให้กับวัดถุ และเมื่อมีการใช้แสงจึงทำให้เกิด เงาตามมาทำให้ภาพ 3D นั้นสวยงามและสมสริงกว่าภาพ 2D ที่ไม่มีแสงและเงา แต่จะใช้การใส่ระดับของสีแทน						
	กระบวนการโปรเจคชันเบอร์สเป็กทีฟ คือ การมองออปเจ็คหรือวัตถุจากระยะใกล้เข้าไปหาวัตถุหรือออกห่างจากวัตถุ โดยที่เราจะรับรู้ ได้ว่าเมื่อห่างออกไปก็จะเป็นวัตถุเล็ก ใกล้เข้ามาก็เป็นวัตถุใหญ่ขึ้น ก็จะเหมือนการซุ่มเข้าซุ่มออก						

รูปที่ 2. ตัวอย่างข้อมูลเอกสารเฉลยและเอกสารคำตอบ

3.2 การจัดเตรียมเอกสาร

ในขั้นตอนนี้เอกสารทั้งหมดที่ถูกเก็บรวบรวมมาได้จะถูกนำมา ผ่านกระบวนการก่อนประมวลผลด้วยเทคนิคด้านการ ประมวลผลภาษาธรรมชาติประกอบด้วยการตัดคำ การกำจัดคำ หยุด เป็นต้น การตัดคำจากเอกสารเป็นการแบ่งแยกคำสำคัญ ต่างๆ ในเอกสารเพื่อใช้สำหรับนำไปสร้างเป็นตัวแทนของเอกสาร โดยงานวิจัยชิ้นนี้ได้ประยุกต์ใช้เทคนิคการตัดคำแบบอ้างอิง พจนานุกรมแบบยาวที่สุด (Longest Matching based on dictionary) ด้วยคลาส Breaklterator ในภาษาจาวาเข้ามาช่วย และใช้รายการคำหยุดที่นำมาช่วยในการตรวจสอบเพื่อกำจัดคำ หยุดต่างๆ ก่อนนำไปสร้างเป็นแบบจำลองเวกเตอร์สเปซ ในการ สร้างแบบจำลองเวกเตอร์สเปซจะกำหนดให้เวกเตอร์แรกของ แบบจำลองเป็นส่วนเอกสารเฉลยและเวกเตอร์ถัดมาจะเป็น เอกสารคำตอบซึ่งมีการกำหนดค่าน้ำหนักของคำในแบบจำลอง เป็นค่าความถี่ของคำต่างๆ ดังรูปที่ 3

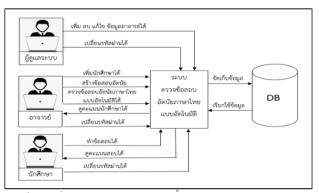
รูปที่ 3. ตัวอย่างแบบจำลองเวกเตอร์สเปซ

3.3 การวัดความคล้ายคลึงของเอกสาร

การวัดความคล้ายคลึงกันของเอกสารระหว่างเอกสารคำตอบ และเอกสารผลเฉลยจะใช้เทคนิคการวัดความคล้ายคลึงกันเชิงมุม โคไซน์โดยการนำแบบจำลองเวกเตอร์สเปซมาเปรียบเทียบความ คล้ายคลึงกันของเอกสารทีละสองเอกสารด้วยสมการที่ 3 โดย การคำนวรส่วนนี้จะถูกเขียนไว้ในส่วนของโค้ดเพื่อพัฒนาเป็น ระบบต้นแบบการตรวจข้อสอบอัตนัยแบบอัตโนมัติ

3.4 การพัฒนาระบบต้นแบบการตรวจข้อสอบอัตนัยแบบ อัตโนมัติ

ในขั้นตอนนี้จะเป็นขั้นตอนการพัฒนาระบบต้นแบบการ ตรวจข้อสอบอัตนัยแบบอัตโนมัติ โดยใช้ภาษาโปรแกรมจาวาใน การพัฒนาระบบและระบบจัดการฐานข้อมูลด้วยโปรแกรม MySQL สามารถแสดงแผนภาพการทำงาน ดังรูปที่ 4

รูปที่ 4. แผนภาพการทำงานของระบบต้นแบบการตรวจข้อสอบ อัตนัยแบบอัตโนมัติ

4. ผลการดำเนินงาน

งานวิจัยชิ้นนี้มีการทดลองการทำงานและแสดงผลการวิจัยได้ ดังนี้

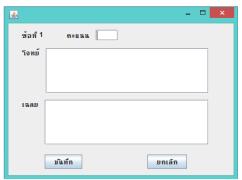
4.1 ผลการทำงานของระบบต้นแบบการตรวจข้อสอบอัตนัย แบบอัตโนมัติ

การทำงานหลักของระบบจะเริ่มจากผู้ดูแลระบบจะเพิ่มผู้ใช้งาน ระบบผู้สอนหรืออาจารย์เข้าระบบ ดังรูปที่ 5

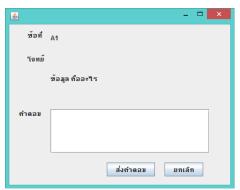
รูปที่ 5. หน้าจอสำหรับการเพิ่มผู้ใช้งานระดับผู้สอน

จากนั้นผู้สอนเมื่อมีการสร้างรายวิชาขึ้นมาและเพิ่มรายชื่อผู้เรียน เข้ารายวิชา ผู้สอนจะทำการสร้างข้อสอบอัตนัยโดยแสดงได้ ดัง รูปที่ 6

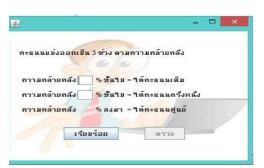
รูปที่ 6. หน้าจอสำหรับการสร้างข้อสอบอัตนัย

ส่วนการทำงานของผู้เรียนเมื่อมีรายชื่ออยู่ในระบบจะสามารถเข้า ไปทำข้อสอบอัตนัยผ่านระบบได้ ดังรูปที่ 7

รูปที่ 7. หน้าจอแสดงการทำข้อสอบอัตนัยของผู้เรียน

และระบบสามารถทำการตรวจข้อสอบอัตนัยที่ผู้เรียนได้ทำผ่าน ส่วนของการทำงานโดยกำหนดค่าความคล้ายคลึงกันของเอกสาร ให้เป็นรูปแบบของคะแนนและแสดงออกมาได้ ดังรูปที่ 8

รูปที่ 8. หน้าจอแสดงส่วนการให้คะแนนจากค่าความคล้ายคลึง กันของเอกสาร

4.2 ผลการประเมินประสิทธิภาพการตรวจข้อสอบอัตนัย

สำหรับการประเมินประสิทธิภาพการตรวจข้อสอบอัตนัยของ ระบบต้นแบบจะใช้ค่าความถูกต้องในการให้คะแนนเทียบกับของ ผู้สอนที่ให้คะแนน โดยกำหนดช่วงคะแนนเป็นสามช่วง ดังตาราง ที่ 1 โดยใช้การสุ่มตัวอย่างเอกสารคำตอบจำนวน 100 เอกสาร

ตารางที่ 1 ค่าความถูกต้องในการตรวจข้อสอบของระบบ

สรุปค่าความถูกต้องแต่ละข้อ								
ข้อที่	ตอบถูก	ตอบผิด	คิดเป็นร้อยละ					
1	17	3	70					
2	10	10	50					
3	14	6	70					
4	12	8	60					
5	18	2	70					
ภาพรวม	69	31	69					

จากตารางที่ 1 แสดงผลความถูกต้องในการตรวจข้อสอบอัตนัย โดยค่าความถูกต้องของระบบเท่ากับร้อยละ 69

4.3 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้

การประเมินความพอใจของระบบใช้การประเมินความพึงพอใจ ด้วยมาตราอันดับ 5 อันดับ และแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเป็น แบบ 5 ช่วงคะแนน ดังตารางที่ 2 โดยมีการทดสอบกับผู้ใช้ จำนวน 11 คน ประกอบด้วยอาจารย์และนักศึกษา

ตารางที่ 2. เกณฑ์การแปลผลการประเมินความพึงพอใจ

เกณฑ์	การแปลความหมายของระดับ				
ค่าเฉลี่ย	คะแนน				
4.51-5.00	เกณฑ์ดีมาก				
3.51-4.50	เกณฑ์ดี				
2.51-3.50	เกณฑ์พอใช้				
1.51-2.50	เกณฑ์ปรับปรุง				
1.00-1.50	เกณฑ์ไม่เหมาะสม				

ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจต่อระบบมี 2 สมการ คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard Deviation)

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^{n} x_i}{n} \tag{5}$$

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum fx_i^2 - (\bar{x})^2}{n(n-1)}}$$
 (6)

ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งาน มีความพึงพอใจต่อ การใช้งานระบบต้นแบบการตรวจข้อสอบอัตนัยแบบอัตโนมัติ เท่ากับ 3.92 (อยู่ในระดับดี) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3. ผลคะแนนการประเมินความพึงพอใจ

รายการ	ระดับความพึงพอใจ						ผล	
ประเมิน	5	4	3	2	1	$\bar{\mathcal{X}}$	s.d.	ลัพธ์
 ความง่าย ต่อการใช้ งานของ ระบบ 	2	2	2	1	1	4.00	0.89	มาก
 ความ เหมาะสมใน การเลือกใช้ ขนาดของตัว อักษรบน จอภาพ 	1	4	1	-	-	4.00	0.63	มาก
3. ความ เหมาะสมใน การเลือกใช้ ชนิดของตัว อักษรบน จอภาพ	1	5	-	-	-	4.17	0.41	ปาน กลาง
4. ความ เหมาะสมใน การใช้สีของ ตัวอักษา รบนจอภาพ	-	3	3	-	-	3.50	0.55	ปาน กลาง
 ความเป็น มาตรฐาน เดียวกันใน การ ออกแบบ จอภาพ 	1	3	2	-	-	3.83	0.75	มาก
 ความ เหมาะสมใน การ ปฏิสัมพันธ์ 	3	1	1	1	-	4.00	1.26	มาก

โต้ตอบกับ ผู้ใช้								
7. คำศัพท์ที่ ใช้ผู้ใช้มี ความคุ้นเคย และปฏิบัติ ตามได้ โดยง่าย	1	5	1	1	-	4.17	0.41	มาก
8. ความ เหมาะสมใน การนำไปใช้ งานจริง	-	4	2	-	1	3.67	0.52	ปาน กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.92	0.68	มาก

5. สรุปผลและข้อเสนอแนะ

ในการจัดทำวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างระบบการ ตรวจข้อสอบอัตนัยภาษาไทยแบบอัตโนมัติ โดยใช้เทคนิคการวัด ความคล้ายคลึงกันของเอกสารที่ช่วยให้อาจารย์สามารถจัดการ กับข้อสอบอัตนัยภาษาไทยได้ถูกต้องและรวดเร็ว โดยการนำ เอกสารคำตอบและคำเฉลยมาวัดค่าความคล้ายคลึงของ โดยใช้ อัลกอริทึม Cosine Similarity โดยให้น้ำหนักของคำด้วยความถึ่ ในการวัดความคล้ายคลึงของเอกสาร และใช้ BreakIterator ใน การตัดคำซึ่งยังมีคำผิดค่อนข้างมากทำให้ความแม่นยำในการ ตรวจข้อสอบลดลง และผลการประเมินประสิทธิภาพของ โปรแกรมการตรวจข้อสอบอัตนัยภาษาไทยแบบอัตโนมัติ โดยใช้ การสุ่มข้อสอบจำนวน 100 คำตอบจากเอกสาร 200 เอกสาร มี ค่าความถูกต้องเท่ากับร้อยละ 69 ซึ่งจากผลการทดลองพบว่าค่า ความถูกต้องในการตรวจข้อสอบอัตนัยอยู่ในระดับที่ต่ำเนื่องด้วย ลักษณะของคำตอบส่วนมากของนักศึกษาจะมีการใช้คำศัพท์ที่ ตรงกับคำเฉลยแต่มีลักษณะการขยายความผิดตามความหมายที่ ถูกต้องทำให้เกิดข้อผิดพลาดขึ้นมาได้ ซึ่งในอนาคตต่อไปจะมีการ ปรับให้ค่าน้ำหนักคำสำคัญมีค่าไม่เท่ากันต่อไป

จากการทดลองใช้ระบบโดยผู้ใช้งาน 11 คน แยกเป็นอาจารย์ 1 คน นักศึกษา 10 คน ผลการประเมินความพึงพอใจของระบบ โดยผู้ใช้งาน เมื่อพิจารณาพบว่าทั้ง 8 รายการ มีความพึงพอใจ ระดับ "มาก" มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.92) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.d.=0.68) สามารถเรียงตามค่าเฉลี่ยแต่ละรายการคือ ด้าน ความเหมาะสมในการเลือกใช้ชนิดของตัวอักษรบนจอภาพ (\bar{X} =4.17), (S.d.=0.41) ด้านคำศัพท์ที่ใช้ผู้ใช้มีความคุ้นเคย และปฏิบัติตามได้โดยง่าย (\bar{X} =4.17), (S.d.=0.41) ด้านความ ง่ายต่อการใช้งานระบบ (\bar{X} =4.00), (S.d.=0.89) ด้านความ เหมาะสมในการเลือกใช้ขนาดของตัวอักษรบนจอภาพ

 $(\bar{x}$ =4.00), $(s.\ d.$ =0.63) ด้านความเหมาะสมในการปฏิสัมพันธ์ โต้ตอบกับผู้ใช้ $(\bar{x}$ =4.00), $(s.\ d.$ =1.26) ด้านความเป็น มาตรฐานเดียวกันในการออกแบบจอภาพ $(\bar{x}$ =3.83), $(s.\ d.$ =0.75) ด้านความเหมาะสมในการนำไปใช้งานจริง $(\bar{x}$ =3.67), $(s.\ d.$ =0.52) ด้านความเหมาะสมในการใช้สีของตัวอักษารบน จอภาพ $(\bar{x}$ =3.50), $(s.\ d.$ =0.55)

6. เอกสารอ้างอิง

- [1] สมมาตร อังคเศรณีกุล. (2555). การตรวจข้อสอบอัตนัย ภาษาไทยแบบอัตโนมัติ. วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. วิทยาการ คอมพิวเตอร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- [2] พรเทพ จันทร์เพ็ญ. (2557). การเปรียบเทียบเทคนิคการวัด ความคล้ายคลึงของเอกสารแบบจำลองปริภูมเวกเตอร์เพื่อการ ตรวจข้อสอบอัตนัย. วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. วิทยาการ คอมพิวเตอร์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- [3] วราภรณ์ คงสมพงษ์. (2557). การสกัดเนื้อหาสำหรับเอกสาร โครงงานนักศึกษาลงฐานข้อมูลแบบอัตโนมัติโดยใช้กฎ. วิทยา ศาสตรบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฎนครราชสีมา
- [4] บารมี โอสธีรกุล และธวัชชัย งามสันติวงษ์ (2555). ระบบ เทียบโอนรายวิชาโดยใช้แบบจำลองเวกเตอร์สเปช. วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมกล้าพระนครเหนือ
- [5] บังอร กลับบานเกาะ, "การค้นคืนสารสนเทศออนไลน์โดย ใช้จีเนติกอัลกอริทึม", วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตร มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล. 2548